

HEILIGE CHRISTOFFEL PAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten
van het pastoresteam - nr. 266 – 2de zondag van Pasen 2025

Afscheid en blijven geloven

Na een prachtig Pasen komt het overlijden van Paus Franciscus toch nog heel snel. Het lijkt weer goede vrijdag. De vele berichten over zijn leven en inzet voor het leven lijken ten einde te komen. En toch worden we uitgenodigd om niet onszelf op te sluiten in onze angst, in het niet geloven. Juist door aanwezig te blijven, door te geloven dat Jezus weg ons brengt naar de naaste kunnen we afscheid nemen en er op vertrouwen dat Christus een nieuwe weg kiest. Een weg waarin de sporen van het verleden niet uitgewist worden, maar teken zijn verbondenheid met de alles wat er in het leven gebeurt. En vragen stellen hoort daarbij. Door de apostel Thomas worden we op onze wenken bediend.

Gods Woord op zondag

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (20, 19-31).

Op de avond van de eerste dag van de week, toen de deuren van de verblijfplaats der leerlingen gesloten waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: Vrede zij u. Na dit gezegd te hebben, toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde. De leerlingen waren vervuld van vreugde toen zij de Heer zagen. Nogmaals zei Jezus tot hen: Vrede zij u. Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik u. Na deze woorden blies Hij over hen en zei: Ontvangt de heilige Geest. Als gij iemand zonden vergeeft, dan zijn ze vergeven, en als gij ze niet vergeeft, zijn ze niet vergeven.

Tomas, een van de twaalf, ook Didymus genaamd, was echter niet bij hen toen Jezus kwam. De andere leerlingen vertelden hem: Wij hebben de Heer gezien. Maar hij antwoordde: Zolang ik in zijn handen niet het teken van de nagelen zie, en mijn vinger in de plaats van de nagelen kan steken, en mijn hand in zijn zijde leggen, zal ik zeker niet geloven. Acht dagen later waren zijn leerlingen weer in het huis bijeen, en nu was Tomas er bij. Hoewel de deuren gesloten waren, kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: Vrede zij u. Vervolgens zei Hij tot Tomas: Kom hier met uw vinger en bezie mijn handen. Steek uw hand uit en leg die in mijn zijde en wees niet langer ongelovig maar gelovig. Toen riep Tomas uit: Mijn Heer en mijn God! Toen zei Jezus tot hem: Omdat ge Mij gezien hebt, gelooft ge? Zalig die niet gezien en toch geloofd hebben. In het bijzijn van zijn leerlingen heeft Jezus nog vele andere tekenen gedaan welke niet in dit boek zijn opgetekend, maar deze hier zijn opgetekend opdat gij moogt geloven dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat gij door te geloven leven moogt in zijn Naam.

Ter overweging

Sommige gebeurtenissen blijven in je geheugen gegrift. Je weet nog waar je wat en wat je aan het doen was toen je het nieuws hoorde. Dat gebeurde niet alleen bijvoorbeeld van 12-15 april 1945 toen onze regio werd bevrijd van de oorlog.

Ook ik moest hieraan denken toen ik maandagmorgen het bericht hoorde over het overlijden van Paus Franciscus. De dag ervoor had hij in alle broosheid over de stad en de wereld de zegen uitgesproken. Daarna werd hij rondgereden over het plein en ontmoette nog vele mensen. Misschien hoopten velen op een herstel. Maar het leven liep anders.

Verslagen

Ik kan mij goed inleven in Thomas toen zijn broeders hem vertelden dat zij de verrezen Heer hadden gezien. Er zijn soms momenten in je leven waarin je het gevoel hebt dat alles uit je handen is weggeslagen en je eigenlijk niet weet hoe je verder moet gaan. Thomas had ruim drie jaar het Jezus opgetrokken. Hij had veel gezien en gehoord. Hij was enthousiast geworden over Jezus manier van leven. Als het dan uitloopt op de kruisdood en er door de vrouwen wordt verteld dat het graf leeg is, wat moet je dan geloven? Misschien was hij wel zo verbonden geweest met het leven van Jezus die geslagen mensen weer hielp om op te staan, dat Thomas zelf te neer geslagen was.

Vragen als teken van geloof

Dikwijls wordt Thomas neergezet als de ongelovige Thomas. Maar in de Joodse traditie hoor je juist vragen te stellen. Daarom komt Thoms op belangrijke momenten in het evangelie van Johannes aan het woord. Hij durft vragen te stellen, hij durft de diepte in te gaan en zo de weg naar het begrijpen en geloven te verdiepen. Na het stellen van zijn vraag krijgt Thomas van Jezus zelf antwoord. Het leven met al je wonden wordt opgenomen door God. En daarom verschijnt Jezus met zijn wonden en nodigt Hij Thomas uit dit te zien en te ervaren.

Mijn Heer en Mijn God

De meest indrukwekkende geloofsbelijdenis van Thomas is een antwoord op zijn vraag. Alle geloofsbelijdenissen daarna zijn hierop gebaseerd. In alle eenvoud ziet Thomas wie Jezus was, is en zal zijn. De verrijzenis wist het gebroken leven niet uit, maar neemt het leven op als een weg van liefde, zorg en barmhartigheid, als een na te volgen manier van leven om het koninkrijk van God op aarde gestalte te geven.

Eigen vragen en antwoorden

Ook wij als christengelovigen worden uitgenodigd om vragen te stellen om zo ons geloof te verdiepen. Wat zou u hebben gevraagd als u in de sandalen van Thomas stond? Had u wel iets durven vragen? Of zou u levende dood zijn gebleven, op goede vrijdag blijven steken, als het einde van een tijdperk? Zou u gezegd hebben: “Zo loopt het leven nu eenmaal, de machtigen blijven het spel bepalen en we schikken ons in ons lot.”

Verder gaan

Toch zijn de apostelen en de vrouwen een andere weg opgegaan. Zijn zij in het voorspoor van Jezus in beweging gekomen door te kijken naar mensen die aandacht en zorg nodig hebben, naar de wereld die hoopt en zucht op vrede, op een menswaardig bestaan, op een eerbiedig omgaan met de natuur.

Voorbeelden volgen

En zo lijkt het wel alsof ik geraakt ben door Paus Franciscus met zijn mooie encyclieken, door zijn eenvoud van leven, door het wassen van de voeten van gevangenen op zijn laatste witte donderdag om maar enkele voorbeelden te noemen. Ik moest ook denken aan zijn voorganger, Paus Benedictus XVI, met zijn indrukwekkende trilogie “Jezus van Nazareth,” een standaard werk exegese over het leven van Jezus, niet alleen voor katholieken. Maar er zijn veel meer mensen die in het voetspoor van Paus Franciscus dit soort werk doen, die met enthousiasme omkijken naar anderen, op bezoek gaan, zorgen voor onze gemeenschappen. In navolging van Paus Franciscus en Thomas worden we uitgedaagd ons geloof te blijven voeden, vragen te stellen, te getuigen van de hoop die in ons leeft.

Gebod

God, uw verrezen Zoon zegt ons vrede toe als Hij plotseling in ons midden staat.
Leer ons deze vrede uit te dragen
en daardoor mee te werken aan een leefbare wereld
voor als uw mensenkinderen.
Door Christus, uw Zoon en onze verrezen Heer.
Amen.

Vieringen in de parochie (26-27 april)

Eucharistievieringen:

Zaterdag 26 april,	19u00 te Balk
Zondag 27 april,	9u30 te St Nicolaasga
Zondag 27 april,	11u00 te Joure

Woord- en Communievieringen:

Zaterdag 26 april,	19u00 te Lemmer
Zondag 27 april,	9u30 te Bakhuizen
Zondag 27 april,	11u00 te Woudsend

Voor u allen een mooie en vreugdevolle lente.
Namens het pastoraal team, pastor Ton Halin

Voor de kinderen

Het was een sombere avond. De vrienden van Jezus zaten bij elkaar. Alle deuren van het huis hadden ze stevig op slot gedaan. Ze waren zo bang dat zij ook gepakt zouden worden.

Opeens kwam Jezus binnen. Daar stond Hij, in het midden, helemaal onverwacht. “Vrede zij met jullie”, zei Hij. “Kijk maar goed naar Me, ik ben het echt. Kijk maar, hier in mijn handen zitten nog de wonden van het kruis, hier in mijn zijde is nog te zien hoe de lans Mij prikte.” Wat waren zijn vrienden blij.

Jezus zei nog een keer: “Vrede zij met jullie. Ik had een opdracht van God, mijn Vader. Die opdracht geef Ik nu door aan jullie. Ook jullie moeten aan het werk voor een betere wereld. Gods heilige Geest zal jullie helpen.” Helaas waren niet alle vrienden thuis, toen Jezus op bezoek kwam. Thomas had Hem niet gezien. Natuurlijk vertelden de andere vrienden enthousiast dat ze Jezus gezien hadden. Maar Thomas kon het niet geloven. “Jezus is gestorven aan het kruis”, zei Thomas, “Hij is dood. Alleen als ik de wonden van de spijkers kan voelen met mijn eigen vingers en in de snee van de lans mijn hand kan leggen zal ik jullie kunnen geloven.” Hij moest nog een hele week geduld hebben.

Maar na een week was het zover. Weer zaten de vrienden bij elkaar met de deuren stevig op slot. Thomas was er ook. Net als de vorige keer kwam Jezus binnen door de dichte deur. Weer ging Jezus midden tussen de vrienden staan. En opnieuw zei Hij: “Vrede zij met jullie.” Toen wees Hij naar Thomas en zei: “Kom hier en voel met je vingers in mijn handen. Leg je hand in mijn zijde. En geloof het ook.”

Thomas was overtuigd. “U bent mijn Heer en mijn God”, riep hij uit. “Tja Thomas”, zei Jezus, “Voor jou is het makkelijk. Jij ziet mij en je gelooft. Bijzonder zijn al die mensen die Mij niet zien en toch kunnen geloven.”

Jezus heeft nog vaker gesproken met zijn vrienden. Maar dat is niet allemaal opgeschreven. Hopelijk was dit genoeg om jullie te laten geloven in Hem.

Gebed

Lieve God,
uw Zoon Jezus is gestorven.
Toch willen we geloven
dat Hij leeft en dat Hij bij ons is.
Dat kunnen we niet zien,
daarom is geloven soms zo moeilijk.
Maar soms kunnen we het voelen.
Thomas werd geholpen God,
helpt U ook ons?
Maak ons gevoelig voor uw liefde,
elke dag opnieuw.
Amen.

Tomas twijfelt, Tomas gelooft; vingerpoppetje

Kopieer het vingerpoppetje van Tomas met de twee gezichten. Kleur het in en knip het uit.
Maak scherpe vouwen op de stippellijnen.
Plak de plakstrook tegen de achterkant van de verdrietige Thomas.

Plaats het vingerpoppetje op uw wijsvinger en toon de kinderen het twijfelende gezicht.
Vraag hen hoe Thomas kijkt en waarom.
Laat de kinderen vertellen hoe het zit met Thomas.
Draai dan uw vinger om en toon het lachende gezicht van Thomas. Waarom kijkt hij nu zo blij?
Laat de kinderen hun eigen voorbeelden vertellen, (zoals genoemd bij de verwerking) met behulp van deze vingerpoppetjes. U kunt ook elk kind een eigen vingerpoppetje laten maken.

